

Prima instanță: Jud. Buiucani
Jud. D. Dulghieru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
M.Guzun, N.Simciuc, I.Cotruță

DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău și recursul depus de Xxxxxx Xxxx prin intermediul avocatului Cojocar Adrian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Xxxxx – Xxxxx Xxxxxxxxxx către Serviciul Stare Civilă și Xxxxx Xxxxxxx privind declararea nulității actului de adopție și a modificărilor în actele de stare civilă.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Xxxxx – Xxxxx Xxxxxxxxxx și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 15 ianuarie 2014, Xxxxx-Xxxxx Xxxxxxxxxx s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Stare Civilă și Xxxxx Xxxxxxx cu privire la declararea nulității actului de adopție și a modificărilor în actele de stare civilă.

În motivarea acțiunii a indicat, că din căsătoria bunelilor Xxxxx Xxxxx și Xxxxx Xxxxxxx, s-a născut mama ei, Xxxxx Xxx Xxxxxx. Din căsătoria mamei Xxxxx Xxx Xxxxx cu Xxxxx Xxxxxl, s-a născută ea cu numele Xxxxx Xxxxxxxxxx, numele acesteia fiind schimbat după căsătorie în Xxxxx-Xxxxx Xxxxxxxxxx.

A relatat că, după decesul bunelului ei Xxxxx Xxxxxx la xx xxxxx xxxx, a devenit unica moștenitoare a averii defunctului.

A menționat că, mama ei XXXXX Xxx XXXXXXX, a decedat la xx xxxxxx xxxx.

A explicat că, pe parcursul vieții a bunelului ei, XXXXX XXXXX, a avut grijă de acesta, inclusiv suportând și cheltuielile de întreținere, reparație în locuința acestuia, cât și cele de înmormântare.

A indicat că, în ultima zi de depunere a cererii de acceptare a succesiunii la xx xxxxxxxx xxxx, la notarul Viorica Șevciuc a mai fost depusă o cerere de acceptare a succesiunii de către XXXXX XXXXXXX (tot el numitul XXXXXXX XXXXX), care a falsificat actele de adopție și a efectuat rectificări în actele sale de stare civilă cu scopul de a dobândi bunurile rămase după decesul bunelului ei, XXXXX XXXXX.

A statuat că, la xx xxxxxxxx xxxx, XXXXX XXXXX a solicitat Serviciului Stării Civile rectificarea în actul de stare civilă a numelui său din XXXXXXX XXXXX în XXXXX XXXXXXX, în temeiul deciziei nr.xx din xx xxxx xxxx. La xx xxxxxxxx xxxx ultimului i-a fost eliberat avizul cu privire la rectificarea actului de stare civilă și anume: a certificatului de naștere nr. xxxxxxxx eliberat de Serviciul Stării Civile pe numele XXXXX XXXXXXX în temeiul CEC s. Centru nr.x/xx-xx și adopție nr.xx/xx.xx.xxxx și a cererii titularului din OSC s. Centru mun. Chișinău, prin care au fost aprobate următoarele modificări: numele în rubrica copil - părinți din XXXXX în XXXXX, prenume în rubrica copil - părinți din XXXXX, XXXXXXX XXXXX în XXXXXXX, XXXXX, XXXXXXX, naționalitate la tată din xxxx în xxxxxxxx.

Tot aici a indicat, că la xx xxxxxxxx xxxx Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău a pornit cauza penală nr.xxxxxxxx în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal. Urmărirea penală a fost începută în temeiul plângerii depuse de ea, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a persoanelor care au falsificat decizia de adopție nr.xx din xx xxxxx xxxx, potrivit căreia XXXXXXX XXXXX, născut la xx xxxxxxxx xxxx a fost înfiat de către XXXXX XXXXX XXXXX, iar după înfiere copilul va purta numele XXXXX XXXXXXX XXXXX. La xx xxxxxxxx xxxx, urmărirea penală pe cauza indicată a fost suspendată în legătură cu lipsa persoanei ce urma a fi pusă sub învinuire până la stabilirea acesteia.

A statuat că, potrivit informației prezentate de către Direcția municipală pentru protecția drepturilor copilului, în registrele de evidență a copiilor rămași fără îngrijire părintească și a copiilor adoptați, copilul XXXXXXX XXXXX nu s-a aflat la o asemenea evidență. Astfel, Judecătoria Centru, mun. Chișinău nu a pronunțat nici o hotărâre cu privire la adopția copilului XXXXX XXXXX.

La fel a indicat, că în registrele copiilor adoptați în anii xxxx-xxxx, figurează numele copilului XXXXXXX XXXXX, născut la xx xxxxxxxx xxxx, care a fost adoptat, conform deciziei Preturii sectorului Centru nr.xxx-x din xx xxxxx xxxx, în rubrica „date despre părinții biologici” este indicat părinții mama XXXXXXX XXXXX și tata XXXXXXX XXXXXXX, cu domiciliul în XXXXXXX, str. XXXXXXX xx, aceștia fiind decăzuți din drepturi părintești.

A mai indicat, că potrivit rezultatelor raportului de expertiză din xx xxxxxxxx xxxx nu a fost posibil de stabilit de cine a fost efectuată semnătura din numele lui X.Xxxxxxx în decizia de adopție din xx xxxxxx xxxx, însă fiind audiat în calitate de martor, X.Xxxxxxx a declarat că semnătura din decizia vizată nu îi aparține. Suplimentar declarând că în perioada anilor xxxx toate deciziile erau întocmite în limba de stat și nu în limba rusă, așa cum este întocmită decizia contestată în speță.

În același sens a relevat, că potrivit raportului de expertiză nr.xxxx din xx xxxxxx xxxx, impresiunea ștampilei Preturii sectorului Centru a Primăriei mun. Chișinău din actul nr.x/xx-x din xx xxxxxx xxxx a fost efectuată cu o ștampilă diferită de cea utilizată de Pretura sectorului Centru.

A mai explicat că, bunelul ei, defunctul Xxxxx Xxxxx, fiind preot și o persoană care ajuta oamenii nevoiași, într-adevăr a întreprins acțiuni de înfiere a lui Xxxxxxx Xxxxxxx, însă în condițiile în care soția lui Xxxxx Xxxxx și bunica ei, Xxxxx Xxxxxxxx s-a opus adopției, în realitate adopția copilului Xxxxxxxx Xxxxxxx nu a avut loc.

În contextul celor enunțate, a reiterat că a fost dovedit pe deplin faptul că actul nr.x/xx-x din xx xxxxxx xxxx a fost falsificat, iar în temeiul acestui act eronat a fost efectuate rectificările respective, drept rezultat acestea sunt contestate în speță, fiind solicitată declararea nulității lor.

Prin cererea de concretizare, reclamanta Xxxxx-Xxxxx Xxxxxxxx a atras în proces în calitate de pârât și Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de Xxxxx - Xxxxx Xxxxxxxx către Serviciul Stare Civilă, Pretura sect. Centru, mun. Chișinău și Xxxxx Xxxxxxx cu privire la declararea nulității actului de adopție a minorului Xxxxxxx Xxxxxxx Xxxxxxx nr.x/xx-x din xx xxxxxx xxxx, declararea nulității modificărilor din actul de naștere nr.xx din xxx iunie xxxxxx și declararea nulității avizului cu privire la rectificarea certificatului de naștere nr. xxxxxx din xxxx, s-a respins ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Xxxxx - Xxxxx Xxxxxxxx și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015.

La 18 mai 2017 Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 și hotărîrii instanței de fond din 16 septembrie 2015 cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea integral.

La 16 iunie 2017 Xxxxx - Xxxxx Xxxxxxxx a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 și hotărîrea instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea cererii de recurs au menționat că, instanțele ierarhic inferioare au administrat arbitrar probele și nu au combătut nici într-un mod faptul lipsei înscrisului în Registrele de la Pretura sec. Centru mun. Chișinău a persoanelor adoptate în perioada anilor xxxx-xxxx-xxxx, în care lipsește orice înscriere privind adopția lui Xxxxx Xxxxxxx.

Totodată au invocat că, instanța de apel la judecarea pricinii eronat a stabilit că, reclamanta Xxxxx Xxxxx Xxxxxxxxxx contestă adopția minorului Xxxxx Eugen nr.xxxxx din xxxxx, deoarece nu a fost contestat actul de adopție ci modificările operate în actul de naștere în baza unui act de adopție falsificat.

Au relatat că, instanța de apel eronat a interpretat poziția Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului s. Centru, reflectată în Decizia din 21 martie 2017 precum că reprezentantul Bezușco Nelea a solicitat respingerea cererii de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

De facto reprezentantul autorității publice a avut o poziție contradictorie cu cea a instanței de fond, solicitând admiterea apelului, și anularea modificărilor în actele de stare civilă a lui Xxxxx Xxxxxxx. Ca motiv de bază s-a indicat că nu există o decizie de adopție a minorului Xxxxx Xxxxxxx nr xxxx din xxxxxxxx, prezentând în susținerea afirmațiilor sale în ședința instanței de apel, Originalele Registrelor de la Pretura sec. Centru mun. Chișinău a persoanelor adoptate în perioada anilor 1992-1993-1994 în care lipsește orice înscriere privind adopția lui Xxxxx Xxxxxxx.

În acest sens, au mai menționat că, instanța de fond și de apel incorect a aplicat normele de drept material și anume a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Suplimentar au explicat că, instanța de fond și de apel neîntemeiat și-au motivat soluția prin dispozițiile art.50 alin. (1) din Legea nr.99 din 28 mai 2010 privind regimul juridic al adopției. Această normă indică că au dreptul de a cere nulitatea adopției: a) autoritatea teritorială; b) copilul adoptat care a împlinit vârsta de 14 ani; c) părinții biologici ai copilului adoptat; d) părinții adoptivi; e) procurorul. Alineatul (2) același articol indică expres, că după ce copilul adoptat dobândește capacitate deplină de exercițiu cererea privind nulitatea adopției o poate înainta numai el.

Prin urmare, consideră că atât decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 cât și hotărârea instanței de fond din 16 septembrie 2015 contravin cerințelor art. 239 CPC, privind legalitatea și temeinicia unei hotărâri judecătorești.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 a fost expediată părților pentru cunoștință la data de 04 mai 2017.

La actele cauzei lipsesc probe despre data recepționării de către recurenți a deciziei motivate a instanței de apel și prin urmare recursul declarat la data de 18

mai 2017 de către Pretura sec. Centru mun. Chișinău și recursul declarat la 16 iunie 2017 de către Xxxxx - Xxxxx XXXXXXXXXXXX, sunt depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2017 completul din 3 judecători au considerat recursurile admisibile și au decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin prisma art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău. Admite recursul depus de Xxxxx – Xxxxx XXXXXXXXXXXX prin intermediul avocatului Cojocaru Adrian, casează decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pe parcursul judecării pricinii s-a stabilit că, Xxxxx - Xxxxx XXXXXXXXXXXX a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Stare Civilă și Xxxxx XXXXXXXX solicitând declararea nulității actului de adopție și a modificărilor în actele de stare civilă.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind nefondată.

Cu referire la cererea de recurs depusă de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău, instanța de recurs constată următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 429 alin. (4) Cod de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac.

Conform art. 430 lit. a) Cod de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces.

Stipulând această interdicție legiuitorul a consfințit în mod legal principiul ierarhiei căilor de atac, potrivit căruia recursul nu poate fi exercitat fără să se fi exercitat în prealabil calea de atac a apelului.

În circumstanțele enunțate și în contextul nomelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că, recurentul Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău nu-și poate exercita dreptul legal de a ataca în ordine de recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017. Or, anterior acesta nu a folosit calea de atac în ordine de apel a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, care a fost menținută prin decizia recurată.

Prin urmare, recurentul Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău, în mod deliberativ, refuzând să-și valorifice dreptul de atac cu apel hotărârea primei instanțe, a pierdut în consecință dreptul de a ataca cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și decizia Curții Europene a Drepturilor Omului, speța *Manuel da Silva Reis contra Portugaliei* din 11 ianuarie 2005, prin care un capăt de plângere a fost declarat inadmisibil ca urmare a neepuizării căilor interne de atac, și anume neexercitarea de către reclamantul din culpa lor a căii de atac apelul.

Astfel, din considerentele sus menționate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează despre necesitatea respingerii recursului declarat de către Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău.

Cu referire la recursul declarat de Xxxxx - Xxxxx XXXXXXXXXXXX, instanța de recurs menționează următoarele.

Judecând cauza în ordine de apel, instanța de apel a respins apelul declarat de către Xxxxx - Xxxxx XXXXXXXXXXXX și a menținut hotărârea primei instanțe, făcând referire la aceleași temeuri.

Instanța de recurs conchide, însă, că o astfel de soluție este una greșită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care

presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (4) CPC, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Mai mult, art. 239 CPC, prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

De asemenea, concluziile instanței expuse în hotărâre trebuie să coincidă cu probele administrate și admise de către instanță, să fie clare, complete, expuse într-o consecutivitate logică.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând apelul s-a bazat doar pe probele și declarațiile intimaților Serviciului Stare Civilă și Xxxxx Xxxxxxx, fără a da o apreciere probelor prezentate de către apelanta Xxxxx - Xxxxx Xxxxxxxxxx, dar a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii ca în final să respingă ca neîntemeiat acțiunea, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de fond și instanța de apel și-au motivat soluția prin dispozițiile art.50 alin. (1) din Legea nr.99 din 28.05.2010 privind regimul juridic al adopției, care prevede că, au dreptul de a cere nulitatea adopției: a) autoritatea teritorială; b) copilul adoptat care a împlinit vârsta de 14 ani; c) părinții biologici ai copilului adoptat; d) părinții adoptivi; e) procurorul. Alineatul (2) același articol indică expres, că după ce copilul adoptat dobândește capacitate deplină de exercițiu, cererea privind nulitatea adopției o poate înainta numai el.

Ca urmare, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat ca în condițiile art.50 din Legea nr.99 din 28.05.2010, Xxxxx - Xxxxx XXXXXXXXXXXX nu dispune de dreptul de a contesta adopția lui Xxxxx Eugen, din considerentul că ultima nu este autoritate teritorială, părinte biologic a copilului adoptat, părinte adoptiv sau procuror, or, reclamanta poate pretinde doar la calitatea de persoană interesată. Dreptul persoanei interesate eventual de a intenta acțiunea de declarare a nulității adopției în sensul invocat mai sus, este unul neîntemeiat.

Subsevent celor enunțate mai sus, instanța de recurs reiterează faptul că, instanța de apel urma să stabilească care sunt de facto cerințele reclamantei, or reieșind din cererea de chemare în judecată, ultima nu a contestat adopția în sine, ci modificările operate în actul de naștere nr.xxxxx din xxxxxx și avizul cu privire la rectificarea certificatului de naștere din xxxxxxxx eliberat pe numele lui Xxxxx XXXXXXXX în baza unui act administrativ de adopție fals, emis de o autoritate publică ce nu corespunde adevărului.

Mai mult ca atât, instanța de recurs remarcă faptul că, la 15 octombrie 2016 pîrîtul Xxxxx XXXXXXXX a decedat, iar potrivit cererii depuse de xxxxx în temeiul art.70 alin.(3) Cod de Procedură Civilă privind succesiunea în drepturi, ultima a solicitat atragerea în proces (f.d.66 vol.II). Motivul de bază a acestui demers este testamentul înregistrat notarial cu nr.xxxx din xxxxxx (f.d. 67 vol. II), prin care Xxxxx XXXXXXXX a testat toată averea, cei va aparține la momentul decesului. Testamentul deja a început să producă efecte juridice.

Cererea de acceptare a succesiunii depusă de testatorul Xxxxx XXXXXXXX fiind deja înregistrată la notarul xxxxxx.

Ca urmare, în sarcina instanței de apel a fost pusă verificarea informației sus menționate cu expunerea concluziei sale printr-o încheiere motivată în acest sens, fapt ce a fost omis de către instanță.

Or, conform art.70 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, în cazul ieșirii uneia dintre părți din raportul juridic litigios sau din raportul stabilit prin hotărâre judecătorească (deces, reorganizare, cesiune de creanță, transfer de datorie și alte cazuri de subrogare), instanța permite înlocuirea părții cu succesorul ei în drepturi. Succesiunea în drepturi este posibilă în orice fază a procesului. (2) Actele săvârșite până la intrarea în proces a succesului sunt obligatorii lui în măsura în care ar fi

fost obligatorii persoanei pe care succesorul în drepturi a subrogat-o. (3) Încheierea instanței despre refuzul în admiterea succesorului poate fi atacată cu recurs.

Suplimentar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art. 66 alin.(3) al Legii nr.100 din 26.04.2001 privind actele de stare civilă, care indică că, în caz de litigiu între persoanele interesate, problema modificării, rectificării sau completării actului de stare civilă urmează a fi soluționată de instanța judecătorească.

Or, în cazul în care se contestă un act de stare civilă prin care s-au făcut rectificări pe baza unor fapte ce nu corespunde adevărului, instanța urmează să aplice prevederile art.216, 217 Cod Civil, care prevede nulitatea absolută.

Astfel, potrivit art.217 alin. (1) Cod Civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Aliniatul 3 al aceleiași norme indică, acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel a evitat să se expună prin prisma art. 130 CPC asupra unor probe din dosar care adevăresc indubitabil argumentele recurenților.

Mai mult ca atât, în partea constatatoare a deciziei Curții de Apel Chișinău este indicat că, reprezentantul intimatului Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului s. Centru, a solicitat respingerea cererii de apel. Iar, din procesul – verbal al ședinței de judecată, rezultă că, reprezentantul Bezușca Nelia a susținut acțiunea înaintată de XXXXX - XXXXX XXXXXXXXXXXX(f.d 71- 78 vol.II).

În conexiunea celor descrise se constată că instanța de apel a soluționat cauza superficial și unilateral, astfel un asemenea act de dispoziție nu are putere de convingere, fapt ce denotă netemeinicia acestuia.

În această ordine de idei este cert că omiterea aspectelor menționate, de către instanța de apel, cât și admiterea unor încălcări vădite, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt și de drept, care, este diferită de la caz la caz.

Iar, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, or, eroarea menționată nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău.

Se admite recursul depus de Xxxxx – Xxxxx XXXXXXXXXXXX.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Xxxxx – Xxxxx XXXXXXXXXXXX către Serviciul Stare Civilă și Xxxxx XXXXXXXX privind declararea nulității actului de adopție și a modificărilor în actele de stare civilă, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Nicolae Craiu